

РОЛЬ КЛАСТЕРІВ У ПІДВИЩЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

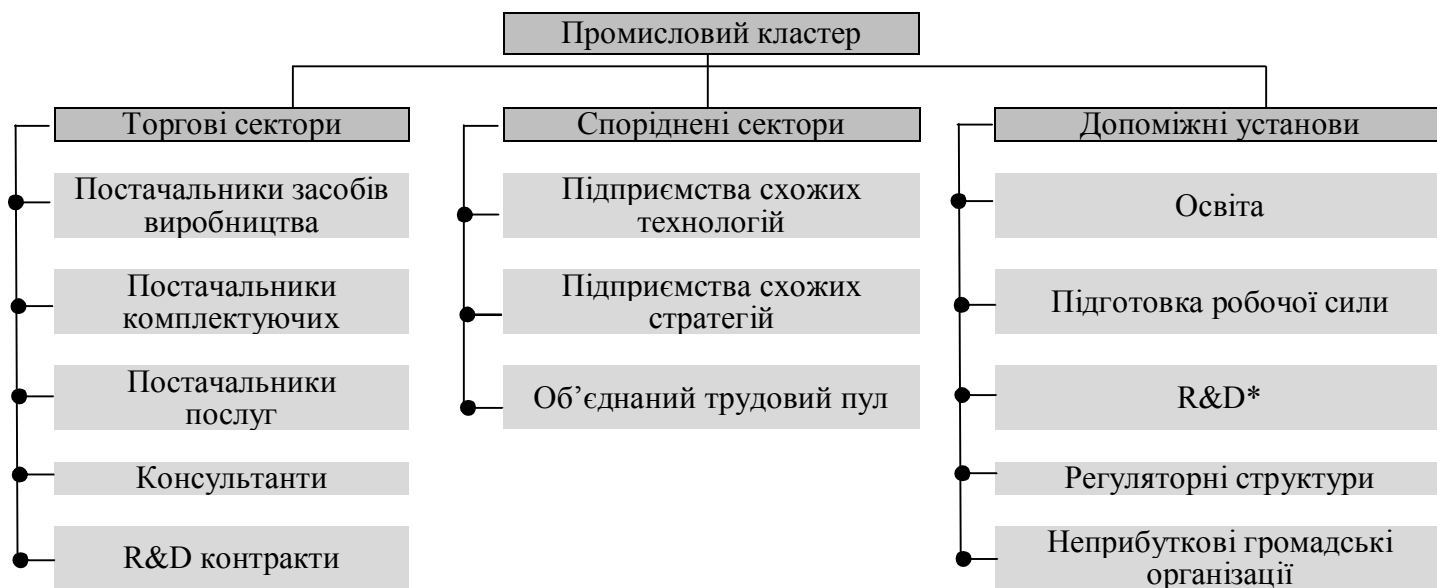
Світова практика накопичила значний досвід виведення підприємств з кризового стану, формування їх виробничого та збутового потенціалу, створення конкурентних переваг підприємств, галузей та регіонів в цілому.

Методика лікування хворих підприємств визначається у першу чергу тим, до якої моделі управління належить те чи інше підприємство.

Домінуючою в економіці XXI століття стала мережева модель управління, модель кластерної організації, що найбільш повно враховує форму дійсної конкуренції та джерела конкурентних переваг її суб'єктів.

Об'єднання підприємств у кластери чи міжфірмові ділові мережі дозволяє їм підвищувати рівень інноваційності та конкурентоспроможності на ринку.

Промисловий кластер характеризують як групу виробничих підприємств і невиробничих організацій, для яких членство в кластері є важливим засобом посилення індивідуальної конкурентоспроможності.

*R&D – research&development – дослідження і розвиток.

Рис. Промисловий кластер: взаємозалежність фірм та інститутів

Кластерний метод організації дозволяє реалізувати найбільш важливі взаємозв'язки в технологіях, навичках, інформації, маркетингу і споживчих запитах, які характерні для цілого комплексу фірм і галузей. Ці взаємозв'язки

впливають визначальним чином на спрямованість і темпи інновацій, а також на конкурентоспроможність кінцевої продукції.

Розвиток кластерів можливий лише на засадах:

- інноваційності;
- високопрофесійного трудового потенціалу;
- прискореного обміну інформацією, знаннями, ноу-хау;
- оптимального використання внутрішніх і зовнішніх інвестицій;
- інтеграції економічної і соціальної політики заради сприятливого ділового клімату для підприємництва і піднесення добробуту;
- переходу від централізованої до регіональної чи локальної економіки.

Згідно з прагненнями до інноваційності формування своєї інноваційної моделі стало загальноприйнятим у світовому економічному розвитку. Проте не кожній економічній системі, країні, регіону вдається створити ефективну економічну модель, здатну стійко генерувати новітні технології, ноу-хау, відкриття, а також вчасно реагувати на появу в інших країнах нових процесів, технологій, продуктів.

Ефективним механізмом інтеграції малого і великого бізнесу в промисловості є субконтрактація, що передбачає створення механізмів залучення малих підприємств для виконання роботи за окремими контрактами. Застосування механізму субконтрактації дозволяє великим підприємствам скорочувати непродуктивні витрати і концентрувати ресурси на впровадженні нових технологій, оновленні модельного ряду і технічному переозброєнні, а малим підприємствам – забезпечує доступ до необхідних ресурсів (виробничих площ, обладнання) і довгострокових замовлень великих підприємств. Розвиток механізмів інтеграції малого і великого бізнесу, передусім, в промисловості сьогодні є вимогою часу і ринку. Особливо перспективним, за оцінкою фахівців, є механізм взаємодії малого і великого бізнесу через застосування кластерних технологій.